

Bruksela, 7 września 2026 r.
(OR. en)

12846/26

ENV 1030
ENT 212
COMPET 1030
IND 527
SAN 639
CONSOM 251
MI 850
CHIMIE 110
DELECT 138

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	7 września 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2026) 6059 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 7.9.2026 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 w odniesieniu do długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2026) 6059 final.

Załącznik: C(2026) 6059 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.9.2026 r.
C(2026) 6059 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 7.9.2026 r.

**zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021
w odniesieniu do długolącuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli
i związków pochodnych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Celem rozporządzenia (UE) 2019/1021 jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi („TZO”) przez zakazanie, jak najszybsze wyeliminowanie lub ograniczenie produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania substancji będących przedmiotem Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych („konwencja”). Na dwunastym posiedzeniu konferencji stron konwencji sztokholmskiej, które odbyło się w Genewie (Szwajcaria) w dniach od 28 kwietnia do 9 maja 2025 r., podjęto decyzję o włączeniu długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych do załącznika A do konwencji z pewnymi szczególnymi wyłączeniami. Decyzja ta powinna zostać odzwierciedlona w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1021.

Niniejszy akt delegowany wdraża decyzję SC-12/12 w sprawie umieszczenia długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych (C₉-C₂₁ PFCA), ich soli i związków pochodnych w załączniku A, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1021.

Podgrupa C₉-C₂₁ PFCA (C₉-C₁₄ PFCA) jest już objęta w UE ograniczeniami na mocy pozycji 68 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenie REACH). Proponuje się włączenie do załącznika I do rozporządzenia w sprawie TZO grupy C₉-C₂₁ PFCA ujętej w wykazie w konwencji, gdzie uwzględniono również podgrupę już objętą ograniczeniami w pozycji 68 załącznika XVII do rozporządzenia REACH. Wyłączenia zawarte w pozycji 68 załącznika XVII wygasły, z wyjątkiem wyłączenia dotyczącego powłok pojemników inhalatorów ciśnieniowych dozujących, przyznanego w pozycji 68 do dnia 25 sierpnia 2028 r., oraz wyłączenia dotyczącego półprzewodników wykorzystywanych w częściach zamiennych do gotowego sprzętu elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 31 grudnia 2023 r., przyznanego w pozycji 68 do dnia 31 grudnia 2030 r. Wyłączenie dotyczące powłok pojemników inhalatorów ciśnieniowych dozujących nie jest już potrzebne, co potwierdziła zainteresowana strona. Proponuje się uwzględnienie w załączniku I do rozporządzenia w sprawie TZO wyłączenia dla gotowego sprzętu elektronicznego do dnia 31 grudnia 2030 r.

W odniesieniu do dopuszczalnych wartości niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego proponuje się stosowanie stężeń granicznych określonych w pozycji 68 dla C₉-C₁₄ PFCA i określenie tymczasowych wyższych dopuszczalnych wartości dla C₁₅-C₂₁ PFCA, jak wyszczególniono poniżej.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

W ramach odpowiedniej grupy ekspertów przeprowadzono konsultacje w sprawie projektu aktu delegowanego z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie („posiedzenie właściwych organów ds. TZO”), a ich uwagi uwzględniono.

Odpowiednie zainteresowane strony, w tym przedstawiciele przemysłu chemicznego i społeczeństwa obywatelskiego, również uczestniczyły w dyskusjach na temat umieszczenia

długłańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w załączniku I do rozporządzenia w sprawie TZO na posiedzeniu właściwych organów ds. TZO” i ich uwagi zostały uwzględnione.

Konsultacje publiczne na temat projektu aktu prawnego przeprowadzono w dniach od 21 listopada do 19 grudnia 2025 r. za pośrednictwem portalu mechanizmu informacji zwrotnej, a uwagi uwzględniono w opisanym poniżej zakresie.

Kilka zainteresowanych stron zauważyło, że wprawdzie C₉-C₁₄ PFCA są objęte przepisami w ramach pozycji 68 załącznika XVII, lecz nie dotyczy to C₁₅-C₂₁ PFCA. Ich zdaniem wzorce analityczne dla C₁₅, C₁₇ i C₁₉-C₂₁ PFCA nie są obecnie dostępne i możliwa jest jedynie analiza ilościowa tych związków. Jest to szczególnie istotne w przypadku niektórych mieszanin i wyrobów, które mogą zawierać te związki jako zanieczyszczenia. Aby odnieść się do tych uwag, Komisja proponuje tymczasowo ustanowić odrębne wartości niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego dla C₉-C₁₄ i C₁₅-C₂₁ PFCA w przypadku fluoroplastów i elastomerów fluorowych, które zawierają grupy perfluoroalkoksyłowe, i mikroproszków politetrafluoroetyleny (PTFE). Zgodnie z informacjami przekazanymi przez zainteresowane strony obecne procesy produkcyjne i technologie ograniczania pozostałości pozwalają zmniejszyć stężenie C₁₅-C₂₁ PFCA w tych produktach do 15 ppm. Komisja proponuje określenie odrębnej wartości niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego wynoszącej 15 ppm dla C₁₅-C₂₁ i obowiązującej przez 4 lata, zarówno w odniesieniu fluoroplastów i elastomerów fluorowych, jak i mikroproszków PTFE. Dzięki temu producenci będą mieć czas na zmniejszenie stężenia C₁₅-C₂₁ w produktach zawierających te substancje jako zanieczyszczenia. Po tym okresie w odniesieniu do C₉-C₂₁ PFCA obowiązywać będzie jedna dopuszczalna wartość niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego, dostosowana do obecnej wartości dla C₉-C₁₄ PFCA. Komisja proponuje również, by zastosować te szczególne dopuszczalne wartości niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego nie tylko w odniesieniu do obecności C₉-C₂₁ PFCA w substancjach i mieszaninach, lecz również w odniesieniu do ich obecności w wyrobach, zarówno dla fluoroplastów i elastomerów fluorowych, jak i mikroproszków PTFE.

Jedna zainteresowana strona zgłosiła uwagę, że należałoby również ustanowić szczególną dopuszczalną wartość niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego w odniesieniu do C₉-C₂₁ PFCA w pianach gaśniczych, jak to ma miejsce w przypadku PFOA, jego soli i związków pochodnych, gdyż C₉-C₂₁ PFCA mogą również dostać się w sposób niezamierzony do pian gaśniczych i występować tam na poziomie przekraczającym ogólną dopuszczalną wartość niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego. Komisja proponuje wprowadzenie dwóch szczególnych dopuszczalnych wartości niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego (1 ppm dla sumy C₉-C₂₁ PFCA i 10 ppm dla związków pochodnych) w tym samym terminie co w przypadku PFOA (3 sierpnia 2028 r.). Przy usuwaniu pian zawierających C₉-C₂₁ PFCA, ich sole i związki pochodne C₉-C₂₁ PFCA z systemów gaśniczych niektóre z tych substancji mogą pozostać wewnątrz systemu nawet po jego oczyszczeniu i zanieczyszczyć nowo zainstalowane piany. Podobnie jak to zrobiono w przypadku PFOA, jego soli i związków pochodnych PFOA, Komisja proponuje ustanowić dopuszczalną wartość niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego dla C₉-C₂₁ PFCA, ich soli i związków pochodnych C₉-C₂₁ PFCA w pianach gaśniczych wolnych od fluoru zainstalowanych po oczyszczeniu systemu

gaśniczego. Tę dopuszczalną wartość należy ustalić na poziomie 10 mg/kg dla sumy C₉-C₂₁ PFCA, ich soli i związków pochodnych C₉-C₂₁ PFCA.

Komisja proponuje wprowadzenie do lewej kolumny wyłączenia związków pochodnych PFOA, które mogą być również związkami pochodnymi C₉-C₂₁ PFCA, ponieważ są one już objęte pozycją w załączniku I do rozporządzenia w sprawie TZO w odniesieniu do PFOA, jego soli i związków pochodnych.

Niektóre zainteresowane strony zwróciły się o uwzględnienie wyłączeń w decyzji dotyczącej konwencji sztokholmskiej w odniesieniu do półprzewodników stosowanych w częściach zapasowych. Pozycja 68 w załączniku XVII do rozporządzenia REACH dotycząca C₉-C₁₄ PFCA zawiera jedynie wyłączenie w odniesieniu do półprzewodników w częściach zapasowych do sprzętu elektronicznego, obowiązujące do dnia 31 grudnia 2030 r. Wynika to z faktu, że jeden z tych PFCA był w sposób zamierzony wykorzystywany do produkcji półprzewodników do 2023 r. Brakuje informacji na temat wykorzystania C₁₅-C₂₁ w produkcji półprzewodników w UE. Komisja proponuje dodanie szczególnego wyłączenia w celu objęcia ewentualnego zamierzonego wykorzystania C₁₅-C₂₁ w półprzewodnikach w częściach zapasowych poza UE i obecności w przywożonych wyrobach.

Ustanowiono szczególne dopuszczalne wartości niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego, aby odnieść się do uwag wyrażających potrzebę wprowadzenia szczególnych wyłączeń lub okresów przejściowych w związku z obecnością C₉-C₂₁ PFCA jako zanieczyszczeń w wyrobach. Niektóre zainteresowane strony zwróciły się o przedstawienie wyczerpującego wykazu numerów CAS dla substancji objętych pozycją w załączniku 1. Przedstawienie wyczerpującego wykazu jest niemożliwe, ponieważ rozwój techniczny może doprowadzić do zidentyfikowania dodatkowych związków pochodnych C₉-C₂₁ PFCA o innych numerach CAS. Sekretariat konwencji przygotowuje i regularnie aktualizuje niewyczerpujący wykaz. Jedna zainteresowana strona zauważyła, że istnieje ryzyko podwójnej regulacji ze względu na istniejącą pozycję 68 w załączniku XVII do rozporządzenia REACH obejmującą C₉-C₁₄ PFCA. Podobnie jak miało to miejsce w przeszłości w przypadku PFOA, jego soli i związków pochodnych PFOA, Komisja rozpocznie procedurę usunięcia pozycji 68 z załącznika XVII niezwłocznie po przyjęciu niniejszego aktu delegowanego.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Akt delegowany zmienia wykaz chemikaliów w załączniku I na podstawie zmian w konwencji, zgodnie z wymaganiami art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1021. Podstawą prawną aktu delegowanego jest art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1021.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 7.9.2026 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 w odniesieniu do długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych¹, w szczególności jego art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2019/1021 wdraża zobowiązania Unii wynikające z Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych² („konwencja”) oraz z Protokołu do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych³ („protokół”).
- (2) Załącznik A do konwencji zawiera wykaz chemikaliów. Każda ze stron konwencji jest zobowiązana do zakazania stosowania chemikaliów znajdujących się w wykazie lub wprowadzenia środków prawnych i administracyjnych niezbędnych do wyeliminowania ich produkcji, stosowania, przywozu i wywozu.
- (3) Na dwunastym posiedzeniu konferencji stron konwencji, które odbyło się w dniach od 28 kwietnia do 9 maja 2025 r., postanowiono, zgodnie z art. 8 ust. 9 konwencji, zmienić załącznik A do konwencji w celu włączenia do niego długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych ze szczególnymi wyłączeniami. Unia poparła włączenie długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych do załącznika A ze szczególnymi wyłączeniami zgodnie z decyzją Rady (UE) 2025/868⁴.

¹ Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1021/oj>.

² (Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2006/507/oj>).

³ (Dz.U. L 81 z 19.3.2004, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/259/oj>).

⁴ Decyzja Rady (UE) 2025/868 z dnia 23 kwietnia 2025 r. w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do wniosków o przedłużenie szczególnych wyłączeń oraz wniosków o zmianę załącznika A do tej konwencji (Dz.U. L, 2025/868, 12.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/868/oj>).

- (4) Należy zatem wprowadzić zmiany również w części A załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1021, która zawiera wykaz substancji wymienionych w konwencji i w protokole, jak również substancji wymienionych wyłącznie w konwencji, w celu włączenia do wykazu długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych.
- (5) W pozycji 68 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁵ figuruje grupa długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych (C₉-C₁₄ PFCA), z zastrzeżeniem pewnych odstępstw, które częściowo wygasły. Załącznik A do konwencji obejmuje szerszą grupę C₉-C₂₁ PFCA.
- (6) Odstępstwo dotyczące stosowania C₉-C₁₄ PFCA w powłokach pojemników inhalatorów ciśnieniowych dozujących ustanowione w pozycji 68 nie jest już potrzebne, co potwierdziła zainteresowana strona. Odstępstwo dotyczące stosowania C₉-C₁₄ PFCA w półprzewodnikach wykorzystywanych w częściach zapasowych do gotowego sprzętu elektronicznego przyznane w pozycji 68 do dnia 31 grudnia 2030 r. w odniesieniu do gotowego sprzętu elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 31 grudnia 2023 r. jest jednak nadal potrzebne w Unii i w związku z tym należy je włączyć do części A załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1021. W konwencji uwzględniono szczególne wyłączenie dla C₉-C₂₁ PFCA w półprzewodnikach wykorzystywanych w częściach zapasowych. Grupa C₁₅-C₂₁ PFCA nie jest jeszcze objęta regulacjami unijnymi i nie ma informacji na temat jej obecności w półprzewodnikach. W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1021 należy zatem uwzględnić wyłączenie dla C₁₅-C₂₁ PFCA, ich soli i związków pochodnych w półprzewodnikach wykorzystywanych w częściach zapasowych, pod warunkiem że zostały one pierwotnie wykorzystane w produkcji półprzewodnika, który ma być zastąpiony lub naprawiony z użyciem części zapasowej.
- (7) Aby wzmocnić stosowanie i egzekwowanie w Unii przepisów art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1021, należy ustalić wartość dopuszczalną dla długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych występujących jako niezamierzone zanieczyszczenia śladowe w substancjach, mieszaninach i wyrobach. Wspomnianą wartość dopuszczalną należy określić na poziomie 0,025 mg/kg dla sumy C₁₅-C₂₁ PFCA i ich soli oraz na poziomie 0,26 mg/kg dla sumy związków pochodnych C₁₅-C₂₁ PFCA, zgodnie z wartościami określonymi w pozycji 68 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. W pozycji 68 ustalono również szczególną wartość graniczną dla C₉-C₁₄ PFCA, w przypadku gdy występują one we fluoroplastach i elastomerach fluorowych, które zawierają grupy perfluoroalkoksyłowe, i w mikroproszkach politetrafluoroetyleny. Aby umożliwić opracowanie odpowiednich metod analitycznych i technologii w celu

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).

rozwiązania problemu niezamierzonej obecności tych związków w produktach, należy określić odrębne dopuszczalne wartości C₉-C₁₄ i C₁₅-C₂₁ PFCA występujących jako niezamierzone zanieczyszczenia śladowe we fluoroplastach i elastomerach fluorowych, które zawierają grupy perfluoroalkoksyłowe, i w mikroproszkach politetrafluoroetyleny oraz ustalić datę, do której wartości te będą obowiązywać, na dzień 16 grudnia 2030 r. Po tym dniu do całej grupy C₉-C₂₁ PFCA zastosowanie powinna mieć szczególna dopuszczalna wartość określona dla C₉-C₁₄ PFCA.

- (8) Należy również określić szczególne dopuszczalne wartości dla niezamierzonych zanieczyszczeń śladowych w odniesieniu do C₉-C₂₁ PFCA w pianach gaśniczych, jak to już zrobiono w pozycji załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1021 w odniesieniu do PFOA, jego soli i związków pochodnych. Należy zatem określić wartości dopuszczalne na poziomie 1 mg/kg dla sumy C₉-C₂₁ PFCA lub ich dowolnych soli oraz 10 mg/kg dla sumy związków pochodnych C₉-C₂₁ PFCA w pianie gaśniczej do usuwania par paliwa ciekłego i pożarów spowodowanych paliwem ciekłym („pożar klasy B”) już zainstalowanej w systemach i ustalić datę, do której wartości te będą obowiązywać, na dzień 3 sierpnia 2028 r. Okres ten zapewni podmiotom wystarczająco dużo czasu na zastąpienie pian zawierających C₉-C₂₁ PFCA lub ich dowolne sole oraz związki pochodne C₉-C₂₁ PFCA na poziomie wyższym niż ogólne dopuszczalne wartości niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego. Przy usuwaniu pian zawierających C₉-C₂₁ PFCA, ich sole i związki pochodne C₉-C₂₁ PFCA z systemów gaśniczych niektóre z tych substancji mogą pozostać wewnątrz systemu nawet po jego oczyszczeniu i zanieczyścić nowo zainstalowane piany. Podobnie jak ma to miejsce w przypadku PFOA, jego soli i związków pochodnych PFOA, należy ustalić dopuszczalną wartość na poziomie 10 mg/kg dla sumy C₉-C₂₁ PFCA, ich soli oraz związków pochodnych C₉-C₂₁ PFCA w pianach gaśniczych wolnych od fluoru zainstalowanych po oczyszczeniu systemu gaśniczego.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1021.
- (10) Aby zmiana w części A załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1021 miała zastosowanie w odniesieniu do Unii w tym samym czasie co wejście w życie zmiany w konwencji, należy odroczyć datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1021 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 grudnia 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7.9.2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN